

STATSRÅDETS FÖRORDNING MED FÖRSLAG TILL ÄNDRING AV STATSRÅDETS FÖRORDNING OM FONDERNA INOM OMRÅDET FÖR INRIKES FRÅGOR

1. Inledning

Lagen om fonderna inom området för inrikes frågor (903/2014) trädde i kraft den 1 januari 2015. Genom lagen upprättades grunden för den nationella tillämpningen av fonderna inom området för inrikes frågor under programperioden 2014–2020. Statsrådets förordning om fonderna inom området för inrikes frågor (351/2015), som utfärdades med stöd av lagen, trädde i kraft den 7 april 2015.

På grund av förändringar i omvärlden har både lagen om fonderna inom området för inrikes frågor och den statsrådsförordning som utfärdats med stöd av den behövt ändras under giltighetstiden. Förordningen har under sin giltighetstid ändrats två gånger.

Syftet med de ändringar som nu föreslås är att förenkla budgeteringen och rapporteringen av personalkostnaderna inom de projekt eller verksamheter som stöds med medel ur fonderna, samt att förenkla granskningen av kostnaderna. För närvarande kan personalkostnader endast ersättas på basis av faktiska och betalda godtagbara kostnader. Med beaktande av att personalkostnaderna utgör den största utgiftsposten i många projekt medför utredningsarbetet i samband med rapporteringen och granskningen av dessa utgifter en administrativ börda såväl för stödmottagarna som för dem som beviljar stöd. Merparten av de icke stödberättigande kostnaderna i projekt anknyter till personalkostnader och i synnerhet till semesterlön och semesterpenning. Genom att förenkla förfarandena vill man underlätta såväl stödmottagarnas som den ansvariga myndighetens arbete.

Avsikten med de föreslagna ändringarna är att möjliggöra införandet av s.k. standardiserade skalor av enhetskostnader. Modellen för standardiserade skalor av enhetskostnader baserar sig på artikel 18 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 514/2014 om allmänna bestämmelser för asyl-, migrations- och integrationsfonden och om ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering, dvs. den s.k. horisontella förordningen. Modellen används redan nu i olika finansieringsinstrument och medlemsstater. Avsikten är att modellen för standardiserade skalor av enhetskostnader i fortsättningen ska vara den modell som primärt används för att hantera personalkostnader. Om den primära modellen av någon anledning inte är tillämplig måste stödmottagaren kunna motivera det. Också den nuvarande modellen som utgår från de faktiska kostnaderna kommer således att kvarstå. För att modellen för standardiserade skalor av enhetskostnader ska kunna tillämpas, ska det bland annat förutsätta att det finns ett tydligt dokument över bruttopersonalkostnaderna som anger de faktiska bruttopersonalkostnaderna under det föregående året. Detta innebär i praktiken att den sökande ska kunna visa de totala lönekostnaderna med bikostnader för att modellen för standardiserade skalor av enhetskostnader ska kunna tillämpas.

De föreslagna ändringarna förutsätter inte att lagen om fonderna inom området för inrikes frågor ändras.

2. Förordningens detaljmotivering

11 §. *Stödformer*. Det föreslås att 11 § 1 mom. 3 punkten i förordningen preciseras så att till punkten fogas ett omnämnande av de lönekostnader som avses i 14 § och av de standardiserade skalor av enhetskostnader i fråga om personalkostnader som avses i den föreslagna 26 a §. I punkten har tidigare nämnts endast lönekostnaderna för personalen. Nu behöver det emellertid konstateras att punkten ska tillämpas både i de situationer som anges i 14 § och i de situationer som anges i den föreslagna 26 a §. Avsikten är att förtydliga

att det i fråga om alla personalkostnader, såväl de som baserar sig på faktiska kostnader som de som beräknas enligt modellen för standardiserade skalor av enhetskostnader, kan ersättas enligt ett procenttal.

14 §. *Lönekostnader.* I 14 § 1 mom. föreslås en precisering om att lönekostnader kan ersättas för ett projekt eller en verksamhet antingen enligt de faktiska kostnaderna eller som standardiserade skalor av enhetskostnader i enlighet med 26 a §. Dessutom föreslås i momentet en precisering om att de kostnader som anges i momentet kan godkännas som sådana lönekostnader som ska stödjas enligt de faktiska kostnaderna.

24 §. *Kostnader som ersätts enligt ett procenttal.* Bestämmelserna i 24 § 2 mom. föreslås bli kompletterade med ett omnämmande av att den andel som ersätts av kostnaderna enligt 1 mom. är 17 procent också när det gäller de standardiserade skalor av enhetskostnader som avses i den nya 26 a §. I fråga om kostnader som ersätts enligt ett procenttal är tanken den att stödmottagaren inte ska behöva specificera kostnaderna i samband med ansökan eller ansökan om utbetalning eller förete anknytande bokföringsmaterial för den ansvariga myndigheten. Avsikten är att de personalkostnader som bestäms enligt de standardiserade skalorna av enhetskostnader i detta hänseende ska behandlas på samma sätt som de lönekostnader som avses i 14 §. Därför behöver 2 mom. förtydligas. I 24 § 3 mom. 1 punkten föreslås som en precisering en hänvisning till de lönekostnader som avses i 14 §. I punkten vill man förtydliga att hänvisningen gäller faktiska kostnader och inte standardiserade skalor av enhetskostnader.

25 §. *Vissa fall där kostnader ersätts enligt ett procenttal.* Bestämmelserna i 25 § 1 mom. föreslås bli kompletterade med ett omnämmande av att som sådana kostnader som ersätts också godkänns 15 procent av de standardiserade skalor av enhetskostnader som avses i den nya 26 a §. Avsikten är att de personalkostnader som bestäms enligt de standardiserade skalorna av enhetskostnader i detta hänseende ska behandlas på samma sätt som de lönekostnader som avses i 14 §. Därför behöver momentet förtydligas. I 25 § 2 mom. 2 punkten föreslås som en precisering en hänvisning till lönekostnader enligt 14 §. I punkten vill man förtydliga att hänvisningen gäller faktiska kostnader och inte standardiserade skalor av enhetskostnader.

26 a §. *Standardiserade skalor av enhetskostnader för personalkostnader.* I förordningen föreslås en helt ny 26 a §. I 1 mom. föreslås en bestämmelse om att den ansvariga myndigheten kan bevilja stöd per arbetstimme för personalkostnaderna för ett projekt eller en verksamhet. Stödtagaren ska då ha arbetstidsbokföring över det arbete per timme och det totala antal arbetstimmar som har utförts för att genomföra projektet eller verksamheten. Arbetstidsbokföringen ska vara godkänd av arbetstagaren och arbetsgivaren. Arbetstidsredovisningen är avsedd att vara det viktigaste verktyget för att verifiera kostnader. Den kan ordnas på ändamålsenligt sätt, exempelvis elektroniskt eller på annat sätt. Redovisningarna ska lämnas som bilaga till utbetalningsansökan. Arbetsredovisning ska krävas också i fråga om heltidsanställda arbetstagare.

I 2 mom. föreslås en bestämmelse om att den timtaxa som tillämpas för fastställande av personalkostnaderna beräknas genom att den årliga bruttopersonalkostnaden divideras med 1720 timmar. Den föreslagna modellen baserar sig på artikel 18 i den horisontella förordningen. I förordningen konstateras det att den tillämpliga timtaxan för fastställande av personalkostnader för genomförandet av ett projekt beräknas genom att de senast dokumenterade årliga bruttopersonalkostnaderna divideras med 1 720 timmar. Det rör sig om en s.k. timfördelningsmodell. Den årliga bruttopersonalkostnaden ska kunna visas med hjälp av en lönespecifikation eller någon annan motsvarande skriftlig verifikation. En sådan annan skriftlig verifikation kan vara bl.a. ett lönebesked eller lönekvitto. Lönespecifikationer och andra motsvarande verifikationer ska kontrolleras vid eventuella kontrollbesök. Också lönebikostnaderna ska kunna visas skriftligen. Timtaxan kan beräknas som ett medelvärde av lönekostnaderna för en uppgift eller för flera motsvarande uppgifter. Timtaxan kan endast beräknas på basis av de faktiska lönekostnaderna. Om en helt ny person anställs för ett projekt eller en verksamhet och det inte finns något tydligt sätt att jämföra löneutgifterna för personen, kan lönen beräknas som ett medelvärde av flera motsvarande lönekostnader som är tillräckligt nära lönekostnaderna för personen i fråga. Om det inte finns några motsvarande, jämförbara lönekostnader, kan modellen med standardiserade skalor av enhetskostnader inte alls tillämpas. När det bestäms om bruttopersonalkostnaden är stödberättigande eller inte ska i tillämpliga delar beaktas det som i 14 § sägs om stödberättigande lönekostnader. Om det inte finns några tydliga dokument som styrker kostnaderna, kan modellen med standardiserade skalor av enhetskostnader inte alls tillämpas. Timpriset och bedömningen av

antalet timmar ska utgöra grund för stödbeslutet. Enligt förslaget ska det inte vara möjligt att byta den valda modellen för personkostnader under projektperioden. Denna begränsning kommer att anges separat i stödbeslutet.

I 3 mom. föreslås en bestämmelse om att av i paragrafen avsedda personalkostnader för ett projekt eller en verksamhet kan 17 procent av de kostnader enligt 24 § 1 mom. som ersätts som en procentuell andel eller 15 procent av de kostnader enligt 25 § 1 mom. som ersätts som en procentuell andel ersättas. Avsikten är att bestämmelsen om kostnader som ersätts enligt ett procenttal ska kunna tillämpas också i fråga om personalkostnader som har bestämts enligt standardiserade skalor av enhetskostnader.

I det föreslagna 4 mom. konstateras det att den ansvariga myndigheten efter skriftlig ansökan av stödtagaren och av en grundad anledning som stödtagaren anför kan ändra beloppet av personalkostnaderna, om förändringen i de årliga bruttopersonalkostnader som utgör grund för den standardiserade skalan för enhetskostnader är mer än tio procent av det belopp som uppgetts i ansökan. Tanken är att det timpris som utgör grund för de standardiserade skalorna av enhetskostnader ska kunna beräknas på nytt om lönen ändras i betydlig utsträckning. Detta kräver emellertid alltid att det görs en skriftlig ansökan, att stödmottagaren motiverar beräkningen och att den ansvariga myndigheten prövar saken. När en person byts ut ska det vara möjligt att justera timpriset, om förändringen i den totala lönekostnad som uppgetts i ansökan är mer än tio procent jämfört med det tidigare beloppet. Också i detta fall kan timpriset justeras endast om den ansvariga myndigheten har prövat saken. Det nya timpriset ska gälla från och med den följande rapporteringsperioden.

I 5 mom. föreslås en bestämmelse om att samma kostnadsmodell ska tillämpas på alla personalkostnader inom projektet eller verksamheten. Avsikten är att endast en kostnadsmodell ska kunna tillämpas inom samma projekt eller verksamhet. Syftet med införandet av modellen med standardiserade skalor i fråga om personalkostnaderna är att förenkla beräkningen och administrationen av personalkostnaderna. Därför är det ändamålsenligt att det inom ett och samma projekt eller en och samma verksamhet tillämpas endast en kostnadsmodell för personalkostnader.

3. Förordningens konsekvenser

Syftet med ändringen av förordningen är att minska administrativt arbete såväl hos stödmottagarna som hos den ansvariga myndigheten och på det sättet möjliggöra en effektiv användning av fonderna för inrikes frågor. Genom den ändring som nu föreslås vill man också testa den nya modellen för beräkning av personalkostnader och samla in erfarenheter av tillämpningen av den förenklade modellen innan den nya programperioden för fonderna inom området för inrikes frågor inleds. Om den nya modellen visar sig fungera i praktiken är det meningen att den ska tillämpas under den nya programperioden. Med beaktande av att programperioden för fonderna inom området för inrikes frågor löper ut vid utgången av 2020 och projekten inom programperioden avslutas senast vid utgången av 2022, bedöms de föreslagna ändringarna ha endast ringa konsekvenser för verksamheten vid de myndigheter som ansvarar för programmen eller för stödmottagarnas verksamhet.

Propositionen bedöms inte ha några direkta ekonomiska konsekvenser.

4. Beredningen av ärendet

Ärendet har beretts i tjänstemannaberedning. Under beredningen ordnades den 14 juni 2018 ett diskussionsmöte för företrädare för intressentgrupperna för EU:s fonder för inrikes frågor. Vid diskussionsmötet dryftades bland annat behovet av att förenkla bestämmelserna om budgetering och rapportering av personalkostnader.

Propositionen sändes på remiss den xx.3.2019.

Responser från remissbehandlingen...

5. Ikraftträdande

Förordningen avses träda i kraft den 1 september 2019. Avsikten är att modellen för standardiserade skalor av enhetskostnader ska införas i de projekt eller verksamheter som inleds efter ikraftträdandet.